

עפ"ג 59041/03/17 - מוחמד סלאימה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימ
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפ"ג 59041-03-17 מוחמד סלאימה נ' מדינת ישראל

מוחמד סלאימה

המערער

על-ידי ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

השופטת ר' פרידמן-פלדמן:

1. המערער נדון, בבית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד"ר אוהד גורדון), בת"פ 6598-12-15, ביום 28.2.17, למאסר בפועל למשך תשעה חודשים, בניכוי ימי מעצרו; למאסר על תנאי; ולתשלום קנס בסך 2,000 ₪, לאחר שהורשע, על פי הודאתו, בעבירות של גניבת רכב וקשירת קשר לביצוע פשע.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שעמדו ביסוד הרשעתו של המערער, ביום 26.11.2015, בסמוך לשעה 06:00, ברחוב יוסף חכמי בירושלים, גנב המערער, שהיה נאשם 2 בכתב האישום המתוקן, יחד עם נאשם 1 ואחרים, רכב מסוג "סיאט איביזה".

על פי המתואר בכתב האישום, יום קודם לכן יצר המערער קשר טלפוני עם אדם בשם שאדי, והשניים קבעו כי למחרת יצאו לגנוב רכב. בבוקר האירוע נפגשו השניים יחד עם אדם נוסף בשם תייסיר, והשלושה החלו לנסוע ברכב מאזדה לכיוון ירושלים. בדרך הצטרף אליהם נאשם 1, והארבעה המשיכו לנסוע למקום הגניבה. המערער והאחרים היו מצוידים במחשב רכב המיועד לרכבים מסוג "סיאט" וכן במפתח צינורות.

בהגיעם למקום הגניבה, יצאו מהרכב שאדי, תייסיר ונאשם 1. תייסיר העביר לנאשם 1 את מחשב הרכב, ושאדי ונאשם 1 ניגשו לרכב הסיאט, פרצו את חלון הרכב, ובעזרת מחשב הרכב הניע שאדי את הסיאט. לאחר מכן עזבו את המקום שאדי ותייסיר ברכב המאזדה, והמערער ונאשם 1 נכנסו לסיאט, גנבו אותה ונמלטו מהמקום, כאשר המערער נוהג בסיאט.

בעקבות התראת גניבת הסיאט בחברת "איתוראן", הוקם מחסום משטרה בסמוך לקלנדיה. כאשר הגיעו למקום המערער ונאשם 1 והבחינו במחסום, עצרו את הסיאט והחלו להימלט רגלית. השניים נתפסו בסמוך לאחר מרדף קצר.

3. בגזר דינו קבע בית-משפט קמא, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה, נע בין 6 לבין 20 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס בסכום שבין 1,500 ₪ לבין 5,000 ₪.

בית המשפט התייחס לערכים המוגנים - הגנה על קניינם של בני החברה, תוך שציין כי בהקשר של גניבת מכוניות, מדובר בגזל של רכוש בשווי של ממש, ובתופעה עבריינית נרחבת הגוררת השלכות חברתיות שליליות ועול כללי על הציבור. כן התייחס לנסיבות ביצוע העבירה, לכך שהמערער בחר לחבור לעבריינים נוספים לשם ביצוע העבירה, לכך שהמעשים בוצעו בצורה מתוכננת, תוך הצטיידות מראש במחשב המיועד לסוג מסוים של כלי רכב, ואשר תואם את הרכב שנגנב בפועל, והצטיידות במפתח צינורות ששימש לפריצת הרכב. עוד התייחס בית-משפט קמא למדיניות הענישה הנוהגת, ולתפקידו של בית המשפט במאבק בתופעת גניבת רכבים.

בקביעת העונש בתוך המתחם, התייחס בית-משפט קמא, לקולה, להודאתו של המערער, לגילו הצעיר, לנסיבותיו האישיות כעולה מתסקיר שירות המבחן, לכך שמדובר בהסתבכות ראשונה בפלילים ולכך שמדובר במאסר ראשון של המערער. עוד התחשב בית המשפט בתקופות בהן שהה המערער במעצר ממש, ולאחר מכן בתנאים מגבילים, וכן לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה. לחומרה התייחס בית המשפט לקשר של המערער עם העולם העברייני, כעולה מנסיבות ביצוע העבירה, למאפייני אישיותו של המערער, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ולצורך בהרתעה אישית וכללית בגזר הדין.

בית המשפט קבע כי במכלול השיקולים, מתחייבת ענישה בהיקף משמעותי ומוחשי, דחה את המלצת שירות המבחן להטלת עונש שאינו מאסר בפועל, וגזר על המערער עונשים כמפורט לעיל.

4. ב"כ המערער טוען כי בית-משפט קמא החמיר יתר על המידה בעונשו של המערער.

נטען כי שגה בית המשפט, כאשר לא אפשר לשירות המבחן לגבש המלצה סופית בעניינו של המערער, ו"חסם" את האפשרות לסטות ממתחמי הענישה מטעמי שיקום.

נטען כי לא ניתן משקל מספיק למעצר הבית בו שהה המערער; לכך שלא מדובר בעברין רכוש; לנסיבותיו האישיות של המערער; ולכך שהמערער הודה במיוחס לו עוד במשטרה, והפליל אחרים, מה שאפשר העמדתם לדין. נטען גם כי בית-משפט קמא לא התייחס לפסיקה אליה הפנתה ההגנה, וטעה בכך שהדגיש את שיקולי הגמול וההרתעה, ללא התחשבות בשיקולים שיקום ותיקון. המערער טוען גם כנגד העונש שנקבע בתוך מתחם הענישה, ובין היתר נטען כי הרכב נתפס ומכאן שלא נגרם למתלוננת נזק כתוצאה ממעשיו של המערער.

5. ב"כ המשיבה טען כי לא נפלה טעות בגזר דינו של בית-משפט קמא. לדבריו, המערער הצטרף לגניבת רכב בחבורה, בצורה מתוכננת, והעונש שנגזר עליו תואם את הענישה המקובלת. לדברי ב"כ המשיבה, בעבירות מן הסוג הנדון, אין מנוס מגזירת עונש מאסר בפועל.

6. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-הדין של הערכאה הדיונית; וכי התערבותה בעונשים שנגזרו על-ידי הערכאה הדיונית שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה (ע"פ 2422/15 איתן סרור נ' מדינת ישראל (7.11.16)).

7. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו למסקנה, כי אין עילה להתערב בגזר-דינו של בית-משפט קמא.

ראשית, נסיבות ביצוע העבירה חמורות - המערער חבר לאחרים לגנוב כלי רכב; מדובר במעשה מתוכנן מראש; במעשה מתוכם - גניבת הרכב תוך שימוש במחשב רכב.

שנית, מדובר בעבירה המחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה.

שלישית, גזר דינו של בית-משפט קמא תואם את הפסיקה הנוהגת בעבירות דומות.

רביעית, לאור מכלול הנסיבות, ועל אף הודאתו של המערער והמלצת הביניים של שירות המבחן, לא מדובר במקרה המתאים להליך שיקומי, חלף ענישה שיש בה רכיבי גמול והרתעה.

בית-משפט קמא התחשב בכל הנסיבות הרלוונטיות, החל בשיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם, וכלה בנסיבות המקלות בקביעת העונש המתאים, ואין עילה להתערב בגזר דינו.

אשר על כן, הערעור נדחה.

8. על המערער להתייב לריצוי עונש המאסר ביום 24.7.17 בבית המעצר "ניצן" שבמתחם כלא "איילון" בשעה 9:30.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים ולשירות המבחן.

ניתן היום, י"ט סיוון תשע"ז, 13 יוני 2017, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אלי אברבנאל, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, סגן נשיא